

Jeg har i øvrigt intet at føje til, hvad den højtærede Forsvarsminister har sagt. Det ærede Medlem Hr. P. Munch tvivlede om, at man efter den nye Ordning med dertil hørende Garnisonsforlæggelser til Sønderjylland vilde kunne faa en Styrke af uddannet Mandskab paa omkring en 500—600 Mand, saaledes som vi har nu. Det skal jeg ikke diskutere om. Det vil fremgaa af den nye Hærordning, naar den en Gang kommer til at foreligge.

Jeg skal med disse Ord anbefale, at man stemmer imod Mindretallets Ændringsforslag,

L. Rasmussen: Den højtærede Forsvarsminister kom med nogle Udtalelser i Anledning af, at vi i Betænkningen har skrevet, at Udgifterne vilde blive ca. 3 Mill. Kr. Ministeren har opgivet 2,8 Mill. Kr., og naar vi da siger ca. 3 Mill. Kr., kan det efter almindelig Sprogbrug ikke kritiseres. Ministeren sagde dernæst, at vi tager det ikke saa nøje med Tallene. Jeg tror, at det er Ministeren selv, der er ude paa gyngende Grund. Han har sagt, at han nu har ladet udarbejde Beregninger over, hvad Lovforslagets Gennemførelse vilde koste, men havde det mon ikke været rimeligt, om han havde foretaget denne Beregning, før Lovforslaget blev fremsat, i Stedet for efter? Vi stolede selvfølgelig paa, at Ministeren havde taget det nøje med Tallene og ikke baaret sig ad som Mindretallet, der efter Ministerens Mening ikke gør det. Men Ministeren har altsaa ikke taget det saa nøje med Tallene. I Stedet for at undersøge, hvad Lovforslagets Gennemførelse vil koste, giver han Rigsdagen misvisende Oplysninger, efter hvad han selv har udtalt nemlig 2,8 i Stedet for 2,6 Mill. Kr. Medens Mindretallet holder sig nøje til, hvad Ministeren har oplyst, er det Ministeren, der ikke tager det saa nøje med Tallene, men giver os gale Oplysninger ved Fremlæggelsen af Lovforslaget. Ministeren skulde derfor ikke kaste med Sten; de rammer det skrøbelige Glashus, hvori han selv har taget Ophold.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte nu, at han ikke kunde love bestemt, at vi fik Forsvarslovene gennemført, inden Rigsdagssamlingen slutter til Foraaret, og han tilføjede, at det blandt andet ahang af Mindretallets Stilling. Jeg tror, at den højtærede Minister i noget højere Grad bør holde sig til sit eget Parti. Alt, hvad den nedsatte Militærkommission skulde beskæftige sig med ud over at udarbejde

Forslag til en ny Militærordning, er forlængst færdigt, og Venstre har allerede saa tidligt som i Januar — Februar bebudet, at deres Forslag kunde ventes i en nær Fremtid, ganske som de nu bebuder. Nu er der ganske vist sat en Frist: inden Nytaar. Man har imidlertid Gang paa Gang bebudet, at Venstres Forslag meget snart kunde ventes, og endnu er de ikke kommet. Jeg tror derfor, at Forordningens Gennemførelse ikke afhænger af Mindretallet, men af, om Venstre i Tide vil fremsætte Forslag til en ny Militærordning, saaledes at det kan komme til Behandling i indeværende Foraar.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne rette en Bemærkning til den højtærede Statsminister; jeg fik ikke Lejlighed til at svare ham under Finanslovbehandlingen. Den højtærede Statsminister sagde, at han fandt ikke Grund til at udskrive nye Valg, inden de nye Militærlove traadte i Kraft, for at faa dem bekræftet af Vælgerne, thi Vælgerne var nøje fortrolige med, hvordan Venstres Stilling til Militærordningen var. Naar vi nu ved, at Venstre ikke selv ved, hvordan deres Stilling er, naar vi ved, at de Gang paa Gang har bebudet, at Forslagene snart vilde komme, men har udsat det Gang paa Gang paa Grund af indbyrdes Uenighed, saa forekommer det mig, at det ligger noget udenfor de faktiske Forhold, naar den højtærede Statsminister siger, at Vælgerne allerede i Fjor Sommer vidste, hvordan Venstres Stilling til Militærordningen var. Venstre ved det sikkert ikke endnu i Dag, og i hvert Fald vidste de det ikke for et Par Maaneder siden. Vi vilde derfor føle os ikke saa lidt beroligede, hvis vi kunde faa en Udtalelse fra Ministeriet om, at man ikke vil lade Militærordningen træde i Kraft, før Vælgerne er spurgt, da der dog ikke er nogen, der kan kende den, eftersom Venstre for nylig ikke selv kendte sin Stilling og først nu efter lange og trange Forhandlinger synes at være naaet til at tage Standpunkt.

Endelig vil jeg sige til den ærede Ordfører Hr. J. A. Hansen, at naar det er saa usikkert, hvornaar den nye Militærordning kommer, tror jeg, Flertallet i Udvalget skulde overveje endnu en Gang, om det er Tiden til at modsætte sig det Ændringsforslag, vi har stillet, og som den ærede Ordfører i og for sig ikke havde anden Indvending imod end den, at nu fik vi snart en ny Militærordning, og derfor var der ingen Grund til at vedtage disse Ændringsforslag. Enten maa man dog kunne